

NHỚ LONG THÀNH .

Tặng các bạn đã ở trại 15NV.

Sương đôi núi mịt mù giá lạnh
Nắng Long Thành đốt cháy da ai
Giữa đêm khuya bếp lửa bập bùng
Mắt hồng đỏ nhớ nhà da diết
Tình tang ai hát khúc đoạn trường
Lòng chân thật như đời khoai sắn .

Châm thêm nước sôi trà bột đậm
Miếng đường vàng ngọt lịm chân răng
Ngày qua đi cỏ núi mây rừng
Năm mọc dại hoa đời quý tộc
Dưới trăng xanh lòng đau mắt nước
Có ngày nào giành lại được quê hương ?

Nào ai biết cuộc đời trôi mãi
Cánh hoa tàn hạnh phúc tiếc thương
Làng cô nhi giờ ra sao nhỉ ?
Đám bạn bè tản mác bốn phương
Có chiều nào ngồi bên ly rượu
Nhấp môi buồn nhớ xót tâm can .

PHAN NGHĨA

CÔ GÁI ĐIÊN .

Em trần truồng chạy trong mưa

Em kêu khóc cười nấc nê

Lấy lá làm xiêm y

Hoa trái làm bảo vật

Đôi mắt trong pha lê hướng về vô tận

Thiên đàng địa ngục đâu đây

Cả hai đều là bạn

Là nơi chốn bình yên vĩnh hằng

Không có sự xa lạ

Không có máu tàn nhẫn

Không có thói tàn bạo ức hiếp lẫn nhau

Người ta bảo em điên nhưng đâu biết chính họ mất trí

Trôi giạt cõi u minh mà tưởng biết hướng đời

Với hình hài tiêu tụy

Đôi môi tái xanh , hai tay run rẩy

Em mỉm cười thương hại

Lũ người ngu xuẩn gọi em điên

Hãy nhìn lại trong gương

Những khuôn mặt bất thường kỳ dị

Có phải ta điên hay chính các người !

PHAN NGHĨA